

Mythologia, Venise, 1567 - X [40] : De Apolline

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[40\] : De Apolline](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IV

[Mythologia, Venise, 1567 - IV, 10 : De Apolline](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[40\] : D'Apollon](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[40\] : D'Apollon](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia
Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia*Venise, 1567 - X [40] : De Apolline, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 13/01/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/988>

Copier

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567
ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination295r°-295v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Apollon](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

sapiens, alii vero similitudine quadā . ut pateret quanta vis esset sapientiæ , illam armatam natam esse sinxerunt, cum sapiens nullas neq; fortunæ iniurias, neque humanam iniquitatem magni faciat, sed omnia consilio & patientia superet, omnemque suam spem in Deo collocarit . & quoniam initium sapientiæ est timor domini, hanc dixerunt antiqui protigauisse impios gigātes, qui neglecto Deorū immortalium cultu in Iouem insurgere conati sunt. omnis enim sapientia humana, quæ dissideat a diuina voluntate, inanis est & contemnenda, cum solus vir bonus & amicus Dei sit sapiens .

De Prometheus .

ENIMVERO ut demonstrarent omnem humanam prudentiam quæ a diuina voluntate dissentiret esse perniciosam mortalibus & insulsam, Prometheus fabulam introduxerunt, quem artes & dolos omnes excogitasse inquitunt, & ideo graui supplicia passum fuisse. Hunc aiunt columnæ alligatum fuisse, multaue graui passum tandem reconciliatum fuisse Ioui, quia viris bonis plerunque pugnandum est cum infortuniis, atque soli propè mali vel fatui sunt fortunati . At cum breuis vita mortalium existat, qui multis molestias æquo animo pertulerit, ille Deo tandem sit amicus . quare per sapientiam Ioui tandem reconciliatus fuit .

De Atlante & Endymione .

NEQVE tamen putanda sunt omnia, quæ fabulosè tradita sunt ab antiquis, ad humanæ vitæ institutionem, vel ad vires naturæ exprimendas fuisse conficta : sicuti non necesse est in fertili agro nullam nasci plantam inutilem . Quæ de Atlante igitur & de Endymione prodita sunt memoriæ, illa de viris astronomicæ scientiæ peritis dicta sunt, postea ad illorum gratiam, ut cum suauitate ad posteros transmitterentur, ita fabulosis narrationibus fuerunt implicata .

De Fortuna .

NEQVE illa quidem, quæ memoriæ prodita sunt de fortuna, non singulari consilio fuerunt excogitata : quæ quid sit satis explicatū fuit in Phisicis ab Aristot. Sed ego, cum omnia diuina prouidentia gubernari putem, nihil fortunæ tribuendum verè sentio : sed nomen ipsum tributum fuisse fortunæ putarim, ut a cogitatione diuinæ potentiæ, cum molestiis, ut sibi videntur, præter dignitatem homines infestantur, deducerentur : atque in fictū nomen suas lamentationes & conuitia conicerent, quæ leuis & illuta, & cæca, & iniqua vocaretur. cū causæ nescirentur cur huic res aduersæ ferè omnes euenirent, at illi contra, nihil non ex sententia succederet.

De Apolline .

EXPLICATVM fuit in superioribus fabulis de mundi principiis, & mutis elementorum inter se mutationibus, deque animæ immortalitate, quod illa sempiterna sit in hominibus, quod vnus sit mundus ex vniuersa materia ;
& quæ

Mythologia

& quæ sint corruptionis ac generationis elementorum principia; nunc videtur dicendū de iis quæ pertinent ad conservandas formas singulorum animalium, & compositorum corporum. Est autem omnium horum sol artifex, quem à splendore *ſihēbum* nominarunt. Nam propter obliquum eius cursum sub ſignifero circulo omnes & plantæ & animalia modo eius accessu ſæctum producant, modo recellu vires reſumunt. Fuit idem medicæ artis peritus, & ſalubritatis ac peſtilentix artifex creditus, quoniam vis ſolis medicinx conſert, cū nimius eius calor ſit peſſifer omnibus animantibus. Eſt enim omnis animantium ſalus in ſymmetria caloris conſtituta: quare generationis & corruptionis artifex ſol eſt appellandus, ut ſenſerunt antiqui.

De Aſculapio.

AESCULAPIUM idcirco ſinxerunt antiqui Phœbi & Coronidæ, quam aeris temperamentum eſſe dicebamus ſilium, quia niſi ſolis calor æra purget ac ratiorem faciat modicè, & niſi humoris vis quædam in ipſo ære relinquatur, nulla eſſe poteſt ſalubritas. Fuit igitur Aſculapius ær benè affectus, cuius filia fuit Sanitas aut bona valetudo. eſt enim aeris temperies non hominī ſolum, ſed etiam cunctis cæteris animalibus, & plantis ſalubris, quare iore & Solis ſiliū Aſculapiū, & ſalubrē vim de ſole animis corporibusque ſubuenientem dixerunt. Sed quia vis ſolis aſſiduè commiſceat oportet ipſum æra matrem illi Deo miſſionem tribuerunt. Per hæc igitur non ſolum autorem generationis & corruptionis ſolem ſignificabant antiqui, ſed etiam ſalubritatis; cum medioeritas conſeruet, at quod nimium eſt vel minimum interimat; omnis enim vita animantium & ſanitas eſt in mediocritate conſtituta.

De Chirone.

ATQVE cum in aeris optime affecti natura ſacultas ſit conſtituta facile conualeſcendi, accidit aliquando male affecti corpora malignos humores in aliquam partem ipſius corporis debiliorem confluere; quod enim per totum corpus diſſuſum fuerat à vi naturæ in vnū locum expellitur, Chironem peritū chirurgiæ celebrarunt. Sic enim ſignificabant phyſicas actiones per hæc fabulas, quæ ſpectabant ad conſervanda ſingula composita corpora naturalia.

De Venere.

DEINDE quoniam alia ex animalibus naſcuntur è corruptione, alia è coniunctione; quid conferret utriſque explicarunt. Atque naſcentibus quidem ex corruptione mediocritas caloris, & cœli clementia ad educandum neceſſaria eſt, illis riuſus animalibus, quæ generant ex coniunctione maris & foeminx, peropportuna eſt aeris temperies. Nam cum ſemen è ſubtiliore ſanguinis parte ſecernatur, non ita facile illud ſit, niſi ſanguis modice incaluerit, quod ſit per ver præcipuè. Eſt enim verna temperies quaſi lena ad procreationem ubique. Sic igitur materiam ſeminis, & aeris clementiam procreandi deſiderio neceſſariam per fabulas antiqui exprimentes, Venerem
è ge-